

Dimarts 5 durant l'any

Text de l'Evangeli (Mc 7,1-13): En aquell temps, els fariseus i alguns mestres de la Llei que havien vingut de Jerusalem es van reunir entorn de Jesús, i s'adonaren que alguns dels seus deixebles prenien els aliments amb les mans impures, és a dir, sense haver fet la cerimònia de rentar-se-les. Cal saber que els fariseus, i en general tots els jueus, guarden la tradició dels antics i no es posen a menjar si abans no s'han rentat les mans ritualment; i encara, quan tornen del mercat, no mengen sense haver fet les ablucions; i observen per tradició moltes altres pràctiques, com purificar amb aigua copes, gerros, safates i fins els divans on mengen.

Els fariseus, doncs, i els mestres de la Llei preguntaren a Jesús: «Com és que els teus deixebles no segueixen la tradició dels antics, sinó que mengen amb les mans impures?». Ell els respongué: «Amb tota la raó Isaïes va profetitzar de vosaltres, hipòcrites, quan va escriure: ‘Aquest poble m'honora amb els llavis, però el seu cor es manté lluny de mi. El culte que em donen és buit, les doctrines que ensenyen són preceptes humans’. Vosaltres abandoneu els manaments de Déu i observeu la tradició dels homes». I els deia encara: «Com en sabeu, d'anul·lar els manaments de Déu per conservar la vostra tradició! En efecte, Moisès ha dit: ‘Honra el pare i la mare’. I també: ‘Qui maleeixi el pare o la mare serà condemnat a mort’. Però vosaltres, si algú diu al pare o a la mare: ‘Declaro corban, és a dir, consagrats a Déu, els béns amb què us hauria d'ajudar’, ja li permeteu que no faci res a favor del pare o de la mare. Així, amb la tradició que us aneu transmetent, invalideu la paraula de Déu. I de coses com aquesta, en feu moltes».

«Com és que els teus deixebles no segueixen la tradició dels antics?»

Mn. Iñaki BALLBÉ i Turu
(Terrassa, Barcelona, Espanya)

Avui contemplem com algunes tradicions tardanes dels mestres de la Llei havien manipulat el sentit pur del quart manament de la Llei de Déu. Aquells escribes ensenyaven que els fills que oferien diners y béns per al Temple feien el millor. Segons aquesta ensenyança, succeïa que els pares ja no podien demanar ni disposar d'aquests béns. Els fills formats en aquesta consciència errònia creien haver acomplert així el quart manament, fins i tot haver-lo complert de la millor manera. Però, de fet, es tractava d'un engany.

«Com en sabeu, d'anul·lar els manaments de Déu per conservar la vostra tradició!»
(Mc 7,9): Jesucrist es l'intendent autèntic de la Llei; per això explica el just sentit del quart manament, tot desfent el lamentable error del fanatisme jueu.

«Moisés ha dit: 'Honra el pare i la mare'» (Mc 7,10): el quart manament recorda als fills les responsabilitats que tenen amb els pares. Tant com puguin, els han de prestar ajuda material i moral durant els anys de la vellesa i durant les èpoques de malaltia, solitud o angoixa. Jesús recorda aquest deure de gratitud.

El respecte envers els pares (pietat filial) és fet de la gratitud que hom els deu pel do de la vida i pels treballs que han esmerçat en els fills, per tal que poguessin créixer en edat, saviesa i gràcia. «Honora el teu pare amb tot el cor, i no t'oblidis dels dolors de la teva mare. Recorda't que per ells has nascut. Què els donaràs a canvi del que han fet per tu?» (Sir 7,27-28).

El Senyor glorifica el pare en els seus fills, i en ells confirma el dret de la mare. El qui honra el pare expia els pecats; el qui glorifica la mare és com qui aplega un tresor (cf. Sir 3,2-6). Tots aquests i altres consells són una llum clara per a la nostra vida en relació als nostres pares. Demanem al Senyor la gràcia per tal que no ens manqui mai el veritable amor que devem als pares i sapiguem, amb l'exemple, transmetre al proïsme aquesta dolça “obligació”.